

ПРОТОКОЛ

№ 692

гр. Пазарджик , 30.06.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, ХІХ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на тридесети юни, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
Сложи за разглеждане докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20215220101499 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Ищцата М. Г. Р. - редовно призована, не се явява. За нея се явява адв.
П.М. от АК-Пазарджик - надлежно упълномощена с ИМ.

За ответното дружество „Напоителни системи“ ЕАД, клон Тополница -
редовно призовани чрез процесуалния си представител, не изпращат законов
представител. За тях се явява юрк. Г.Т. - надлежно упълномощен с ОИМ.

АДВ. М.: Моля да дадете ход на делото. Не е налице процесуална
пречка.

ЮРК. Т.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване
фактическата страна на спора.

АДВ. М.: Поддържам ИМ. С оглед на направеното признание на иска
считам, че са налице основания на чл. 237 от ГПК и в тая връзка ще направя
искане за произнасяне за прекратяване на съдебното дирене и за

постановяване на решение при признание на иска. Що се касае обаче до разносните и искането да бъдат постановени по чл. 78, ал. 6 от ГПК, противопоставям се и считам, че няма основание, както и не са налични по делото доказателства, които да определят наличието на предпоставките на посочената разпоредба. Напротив, молим разносните да се присъдят на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, и в тая връзка ще ви моля да цените приетите по делото решения на първата инстанция по ГРД № 3320/2019 г., с оглед на което е видно, че първоначалното дело, заведено по чл. 343, ал. 1, т. 1, 2 и 3 във вр. с чл. 225 от КТ е водено за цялата сума, за цялото обезщетение по чл. 225 от КТ, а именно за 7200 лв. Останала е неплатена сума от 2080 лв., което е предмет на настоящото дело. Считам, че няма основание, обяснявам значението на представената от мен ИМ и становището, което депозирах последно във вр. с вашите указания. Първоначално заведената ИМ, по което е заведено цитираното от мен ГРД 3320/2019 г. показва, че сме сезирали съда за цялата сума и съответно сме отправили претенция към ответника за цялата сума. По подробно ще взема отношение в хода по същество. Становището ми е, че не следва да бъде прилаган чл. 78, ал. 6 от ГПК по отношение на разносните. По отношение на направеното възражение за прихващане, дотолкова, доколкото то е направено алтернативно, няма да взимам становище. Само накратко ще отбележа, че считам същото за неоснователно, тъй като не са налице предпоставки да бъде извършено такова прихващане, тъй като двете вземания не са ликвидно изискуеми, а и към момента са вече доброволно, извънсъдебно платени.

ЮРК. Т.: Поддържам подадения писмен отговор във вида, в който е представен пред вас с искането искът да се отхвърли като неоснователен и същият да бъде възприето, че е предявен при липса на правен интерес и необходимост от съществуването му. По отношение на доказателствата, които ищецът е представил с ИМ на 15.08.2019 г., с която е започнало производството по осъждане на ответника по предходните дела № 3320/2019 г., първоинстанционното решение считам, че същото не следва да се приема по настоящото гражданско дело и не следва да се третира като покана до ответника за заплащане на обезщетението в размер на 6 месеца. Моля да имате предвид, че заповедта за уволнение е от 18.06.2019 г., а ИМ датира от 15.08.2019 г., т. е. правилно първоинстанционният съд по ГРД № 3320/19 е казал, че все още не е настъпил факта или обстоятелството, дали ищцата ще

бъде без работа в претендирания период 26.10.2019-17.11.2019 г. И към момента на завеждане на иска все още не е било присъдено с влязло в законна сила решение по този въпрос. Правя искане да не се приема доказателството.

С оглед извършеното плащане не признаваме иска, а признаваме, че сумата е дължима с оглед на това, че нормата е императивна и представлява обезщетение, което видно от представените молби същото е изплатено на 15.06.2021 г. от дружеството ответник. Поддържам изцяло това, което е посочено в ОИМ, а именно, че искът следва да бъде отхвърлен с оглед на това, че не сме дали повод за завеждане на делото Предвид добросъвестното поведение на ответника, а именно в момента, в който същият е узнал, че в процесния период 26.10.2019-17.11.2019 г. ищцата е останала без работа и на нея се дължи обезщетение за това, е предвидено плащането на това обезщетение, както пише в ОИМ. Поддържам искането за прихващането.

СЪДЪТ приканва страните към спогодба.

АДВ. М.: Доколкото се признава претендираната от нас сума, както главницата, така и лихвата, считам, че можем да постигнем спогодба ако постигнем и по отношение на разноските. Моята доверителка държи на разноските. Тя през цялото време е ползвала адвокатска защита, за което е следвало да плати. Въпреки, че я няма за днешното с. з., тъй като е болна, аз знам, че тя държи на разноските да ѝ бъдат заплатени. Тя нямаше как да се справи с толкова сложно дело, с толкова много институти без адвокат.

ЮРК. Т.: Няма как по така зададената тема от пълномощника на ищеца да се постигне спогодба. Подробно съм го развил в ОИМ да не преповтарям. Спогодба може да се постигне, ако разноските останат така, както са сторени от всяка една от страните, без да се възлагат в тежест на ответника.

СПОГОДБА НЕ СЕ ПОСТИГНА.

СЪДЪТ докладва делото съгласно мотивирания с разпореждане № 3289/15.06.2021 г. доклад.

АДВ. М.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

ЮРК. Т.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

СЪДЪТ докладва постъпило становище от адв. М. с вх. №

11956/28.06.2021 г., ведно с приложени към него писмени доказателства - допълнително споразумение № 25/03.07.2017 г. към трудов договор № 10/10.04.2017 г., Извлечение от банка ДСК, Заявление от М.Р. до ответника, както и копие от трудова книжка и ИМ с вх. № 19958/15.08.2019 г.

СЪДЪТ докладва постъпила молба с вх. № 11951/28.06.2021 г. от ответното дружество, с приложени към нея Отчет по сметка за период 15.06.2021 г. в полза на М. Г. Р., за плащане в размер 2421,64 лв., както и фиш за възнаграждение от м. май 2021 г. и фиш за м. юни 2019 г.

АДВ. М.: Да се приемат всички писмени документи, посочила съм само, че представените правила за заплатите, считам че са неотносими. Всички останали доказателства да се приемат по делото.

ЮРК. Т.: Представените от ищеца доказателства моля да се приемат с изключение на ИМ от 15.08.2019 г.

СЪДЪТ намира, че представените преписи с ИМ, с ОИМ и с депозираните от двете страни Становище с вх. № 11956/28.06.2021 г. и молба с вх. № 11951/28.06.2021 г. следва да бъдат приети като доказателства по делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА горепосочените писмени документи като доказателства по делото.

АДВ. М.: Представям за констатация оригинал на трудова книжка, копие то сме го приложили към становището депозирано по делото.

ЮРК. Т.: Ние не спорим за това обстоятелство.

СЪДЪТ констатира, че от представената от адв. М. трудова книжка на ищцата, се установява, че в същата е записано, че на 18.06.2019 г. е прекратено трудовото правоотношение между нея и ответното дружество, като на 27.04.2020 г. е започнала работа в Община Пазарджик, отдел ЕСГРАОН.

Представеният оригинал на трудова книжка се върна на адв. М.

АДВ. М.: Само още две уточнения. Моята доверителка много държеше

да предоставя болничния лист, тя държи да знаете този факт, защо не е могла да се яви днес. Моля да се отбележи в протокола, че там където казах чл. 78, ал. 6 от ГПК, аз имам предвид чл. 78, ал. 2 от ГПК. Нямам искания по доказателствата. Да се приключи делото.

ЮРК. Т.: Нямам искания по доказателствата. Да се приключи делото.

По направеното искане от ищцовата страна за постановяване на решение при признаване на иска, съдът намира, че следва същото да бъде оставено без уважение, тъй като в днешното с. 3. процесуалният представител на ответника категорично заяви, че не признава иска, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение искането на адв. М. за постановяване на решение при признаване на иска.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

АДВ. М.: Уважаеми господин председател, моля да уважите предявения иск срещу ответното дружество. Не оспорваме тази сума, която е внесена. Действително е внесена. Считам, че искът е доказан. Ответникът не спори нито за сумата, нито за факта на това, че доверителката ми е била без работа в периода, така че считам, че искът следва да бъде уважен. Що се отнася до разноските считам, че не са налице основанията за разпределянето им при условията на чл. 78, ал. 2 от ГПК, тъй като както заяви ответника в днешното с. 3. те не признават иска, а една от предпоставките, които са посочени в цитираната разпоредба е ответникът да не е дал повод за завеждането на делото, но и да е признал иска. При това положение няма причина разноските да бъдат изплатени по този начин и това искане на ответника да бъде уважавано. Видно от решението постановено по ГРД 3320/2019 г. на РС Пазарджик, което е потвърдено с решение на ВКС, също представено по делото, е видно, че при първоначално заведеното дело за незаконно уволнение, както и за присъждане на обезщетение по чл. 225 от КТ, делото е

водено за цялата сума от 7200 лв. и е останала неплатена сума от 2080 лв., предмет на настоящото производство. Също така видно от приетата по делото ИМ, по която е образувано цитираното делото е видно, че сме предявили към ответника цялата претенция от 7020 лв. като обезщетение по чл. 225 от КТ. В тази връзка да кажа, че двете предпоставки, които изисква чл. 225 от КТ, за да бъде признато правото да се получи обезщетение по този текст, това е изтичането на периода, както и незаконното уволнение. Незаконното уволнение е факт, което сме доказали със съдебното решение на първата инстанция, а така също е изтекъл и периода. Имаме и поканата – ИМ, с която ответникът е бил известен, че имаме претенция за цялата сума. След като е изтекъл периода двете предпоставки са налице и ответникът дължи обезщетението. В тази връзка искам да кажа, че няма причина да бъдат разпределени по този начин разноските не само защото не е доказана хипотезата на чл. 78, ал. 2 от ГПК, а и защото това не би било справедливо към работника/служителката, тъй като не може да се твърди в конкретния случай, че ответникът няма вина за завеждането на делото. Както настоящото производство, така и по-рано гледаното производство за признаване за уволнението за незаконно е било единствено и само по вина на незаконосъобразното поведение на ответника, което се изразява в налагане на незаконно уволнение, за което съдът със съдебно решение се е произнесъл, влязло в сила, в производство водено на три инстанции. По отношение на възражението за прихващането не са налице предпоставките да бъде уважено това възражение и такова прихващане да бъде направено, тъй като сумата от 2080 лв. е платена, и то извънсъдебно, в рамките на производството, което се води пред вас, но не въз основа на осъдителен диспозитив. Така че, ние нямаме необходимите по закон предпоставки да бъде извършено прихващане. В тази връзка ще моля да цените представеното от нас с последното ни становище банково извлечение от сметката на ищцата, видно от което е, че сумата е платена на 15.06.2021 г. е платена тази сума, а ОИМ, с който тя узнава, че се прави възражение за прихващане, видно от книгата по делото получаваме по-късно. Т. е. на основание чл. 171 от КТ сумите за заплати, които са платени, „добросъвестно получените суми за заплати и обезщетения на работника/служителя не подлежат на връщане“. С оглед на това считам, че такова прихващане в настоящото производство не може да бъде направено, поради което ще ви моля да го оставите без уважение. Моля за вашето

решение в този смисъл. Представям списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Представям и цитираната от мен съдебна практика за улеснение на съда. Моля да ми се предостави срок и за писмени бележки.

ЮРК. Т.: Уважаеми господин председател, моля иска да бъде отхвърлен като неоснователен. Ще ви моля и за подходящ срок за предоставяне на писмени бележки в съвсем кратък и сбит вид. С риск да не прозвучи неколегиално искам да упражня правото си, правя възражение за прекомерност на поискания от пълномощника на ищеца размер на адвокатски хонорар, който е в размер на 850 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за адвокатските възнаграждения е предвиден друг размер и моля съдът да се произнесе, дали адвокатският хонорар е прекомерен или не. Считам, че ответното дружество не е дало повод за завеждане на делото. Прави впечатление, че от този фиш от платежна ведомост от 2021 г., че след узнаването на ответника, че решението е влязло в сила по отношение на обявената за незаконосъобразна заповед за уволнение, същият своевременно е предприел действия по изплащането на въпросното обезщетение, за което не спори за процесния период. Подробни съображения ще развия в писмени бележки. Представям списък с разноски.

АДВ. М.: Хонорарът ми не е прекомерни с оглед на фактическата и правна сложност на настоящото дело. Беше направено искане за разпределяне на разноските при признаване на иска, имаше институти при различни законови норми и т. н. В тази връзка аз правя също възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение на колегата.

Съдът обяви устните състезания за приключени.

Приобщава към материалите по делото представените от страните списъци с разноски по чл. 80 от ГПК, болничен лист от ищцовата страна, както и 2 бр. решения на СРС и на РС Русе.

Съдът предоставя тридневен срок от днес на страните за депозиране на писмени бележки и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт на 14.06.2021 г..

Протоколът написан в с. з., което приключи в 14.40 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____